

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἐρυθρὸν Σταυρὸν οἱ ἐν Λίβερπουλ ὁμογενεῖς προσήνεγκον περὶ τὰς 1,000 λίρας στερλίνας.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Κουντουριώτης προσήνεγκεν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν μέχρι τοῦ Ἀδριανουπόλεως τὴν κατὰ τὴν πλατείαν τῆς "Ομονοίας" οἰκίαν του, ὅπως χρησιμοποίησιν αὐτὴν δι' οἰκονομικῶν ἀνάγκων του.

Ὡσαύτως εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν προσήνεγκον δύο τῶν Ἑλληνίδων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνά 1,000 φράγκα ἑκάτερα.

Ἐπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως φυλακῶν προσήνεγκον συνδρομὰς ἡ ἐν Ἀττικῇ Μονῇ τῆς Φανερωμένης δρ. 30 ἐτησίως, ἡ τῆς Αἰγίνης δρ. 50 ἐτησίως, ἡ τοῦ Ὁσίου Μελετίου δρ. 30 ἐτησίως καὶ ἡ τῶν Κλειστῶν ἐφ' ἅπασι δρ. 30.

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἔκδοσις τῆς Ἑστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητὰς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχούσας Ἰανουαρίου.

Ἡ λογία διευθύντρια τοῦ ἀρίστου παρ' ἡμῖν παρθενωγείου κυρία Α. Δ. Λασκαρίδου ἀπέστειλεν ἡμῖν πρὸς δημοσιεύσιν μακρὰν καὶ ἀξιόλογον πραγματείαν περὶ τοῦ Φροβελιανοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος. Ἐκ τῆς πραγματείας ταύτης, ἣν μετὰ λύπης δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν ταῖς στήλαις τῆς Ἑστίας, διότι ὁ χώρος τῶν ὑπολειπομένων νὰ ἐκδοθῶσι φύλλον δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο, ἀποσπώμεν τὴν ἐπομένην εἰσαγωγὴν, εὐχόμεθα ὅπως ταχέως ἴδῃ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὸ ὅραϊον τοῦτο ἔργον τῆς παιδαγωγικῆς Ἑλληνίδος, εἴτε ἐν ἄλλῳ περιοδικῷ φύλλῳ, εἴτε ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ. — Σ. τ. Δ.

Περὶ Φροβελιανῶν νηπιακῶν κήπων.

Μεγάλη εἶνε ἡ πρόβδος, ἣν κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας ἐμφαίνουσι τὰ ἐν Γερμανίᾳ σχολεῖα ἀπληρώτως δ' ἀποβλέπει εἰς τὰ ἐν αὐτοῖς ἀγαθὰ ὅ εἰς ταῦτα προσερχόμενος ἐκ χωρῶν ἰδίως, ἐν αἷς πολλὰ μὲν ὑπάρχει ἡ πρὸς τὴν μάθησιν ῥοπή, ὀλίγη δ' εἰσέτι ἡ ἀληθὴς ταύτης ἐκτίμησις καὶ ἐμφύσῳσις. Πολλὰ πολλαχῶς ὑπάρχουσι ἀρίστα ἰδρύματα κατωτέρως καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἐν οἷς ἐν Δρέσδῃ μὲν διακρίνεται τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου Moritz Heger ἐπαξίως διευθυνόμενον Α'. δημοτικῶν σχολῶν ἀρρένων καὶ κορασίων, καὶ τὸ διδασκαλεῖον (Lehrerseminar, Friedrichsstadt), ὅπερ ἀρίστα διευθύνει ὁ καθηγητὴς Emil Pohle. Ἐν Βερολίῳ δὲ μετὰ πολλῶν διακρίνεται ἡ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Otto Schönermark δραστηρίως καὶ ἐπιτυχῶς διευθυνομένη βασιλικὴ δημοτικὴ σχολὴ ἀρρένων καὶ κορασίων (Elisabethschule).

Τάξις, καθαρὴ ἀκρίβεια, πειθαρχία, ἐντέλεια κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νεωτέρων ἀρίστων μεθόδων τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς παιδαγωγικῆς, ταῦτα πάντα καθιστοῦσι τὰ ἰδρύματα ταῦτα ἀρίστα πρότυπα, ἀποφέροντα πληρέστατα τὰ ποθούμενα καὶ εὐεργετικὰ διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς φοιτῶσαν νεολαίαν ἀποτελέσματα.

Βεβαίως ὁμοῦ καὶ ἐν αὐτοῖς, ὡς καὶ ἀπανταχοῦ, δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ ἐπιτεύξις τῶν καλῶν τούτων ἀποτελεσμάτων ἐξαρτᾶται οὐσιαστικῶς ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἱκανότητος τοῦ τοῦ διευθυνόντος καὶ τῶν διδασκόντων. Διότι καὶ τὰ τελειότερα μέσα καὶ ἡ ἀρίστη μέθοδος εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσιν, ὅταν δὲν τύχωσι καλοῦ παιδαγωγοῦ. Καὶ ἀληθῶς νῦν μὲν τὰς νέας μεθόδους ὁσημέραι ἐπισοφιστικῶς καθίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς ταύτης τῆς διδασκαλίας μετὰ τῆς ἰδίως παιδαγωγικῆς ὅπως δὲ νεκρὰ καὶ ἐπιβλαβὴς μᾶλλον καθίσταται ἡ διδασκαλία, ὅταν ὁ διδάσκαλος, δὲν εἶναι συνάμα

καὶ καλὸς παιδαγωγός, δηλαδὴ ὅταν δὲν βραδύσῃ τὴν ἐπὶ τῶν μαθητῶν ἐνέργειάν του ἐπὶ τῶν ἀληθῶν ἀρχῶν τῆς παιδαγωγίας. Ἐν ᾧ τὰνάκαλιν θαυμασία καὶ ὄντως εὐχάριστα εἶναι τ' ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας τοῦ ἀληθοῦς παιδαγωγοῦ.

Ἀναντίρρητον ἐν τούτοις εἶναι ὅτι ὁ διὰ ἀνωτέραν παιδαγωγικὴν ἐποψὴν τὴν ἐν ταῖς χώραις ἐκεῖναις διανοητικὴν δράσιν παρακολουθῶν μετὰ συγκινήσεως παρατηρεῖ, ὅτι ἡ σπουδαιότητὴ μεταρρυθμίσεως πάσης ἐκπαιδεύσεως καὶ διδασκαλίας προετοιμάζεται νῦν διὰ τῶν Φροβελιανῶν νηπιακῶν κήπων, δι' ὧν ὁ παῖς ἀπὸ τῆς νηπιότητός του, διὰ τῆς ἐλευθέρας ἀσκήσεως ὅλων τῶν δυνάμεων καὶ προσόντων αὐτοῦ, παρασκευάζεται πρὸς τὴν ἐπὶ ἀληθῶν βάσεων θρησκείας καὶ ἀρετῆς περαιτέρω ἐκπαιδεύσιν καὶ τελειοποίησιν του, ἵνα διὰ ταύτης εἰσάγῃται εἰς τὴν πραγματικὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ του. Πᾶς ὁ βραδύτερον κατανοήσας τὴν παιδαγωγικὴν ἰδέαν τοῦ Φρόβελ ἠγωνίζεται ὅτι αὐτὴ ὀλόκληρον τὸ παιδαγωγικὸν σύστημα περιλαμβάνει, καὶ ὅτι ὁ θάνατος μόνος παρεκώλυσε αὐτὸν τοῦ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημά του, πλην τῶν νηπιακῶν κήπων, καὶ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς κατωτέρας καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Δυστυχῶς ὁμοῦ καὶ τὸ Φροβελιανὸν σύστημα, ὡς καὶ πᾶν νέον σύστημα, διήγειρεν ἐν Γερμανίᾳ πολυεθεῖς ἀντιζηλίαις καὶ ἀντιπράξεις· εἰσῆχθησαν δὲ τινεὶ τῶν Φροβελιανῶν ἀσκήσεων καὶ ἐργασιῶν, ἀτελέστατα ἐκτελούμεναι, εἰς τινὰ αὐτόθι νηπιαγωγεῖα, ἅτινα ὀνομάσθησαν μὲν νηπιακοὶ κήποι, ἀλλ' εἰς οὐδὲν μέχρι τοῦδε συνετέλεσαν, εἰ μὴ εἰς τὴν στρέβλωσιν τῆς ἀγωγῆς τῶν εἰς αὐτὰ προσερχομένων νηπίων καὶ εἰς μεγαλύτεραν ἐπιβλάβην τοῦ Φροβελιανοῦ συστήματος· διότι εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τὰ τῆς ἀπάτης ταύτης ἐμποιοῦσι κακίστην ἐντύπωσιν καὶ διεγείρουσι δικαίαν ἀποδοκιμασίαν, ἣν πολλοὶ τούτων, ἄνευ πλειοτέρας ἐξαρκρίβσεως, ἐπεκτείνουσι καὶ ἐφ' ὀλόκληρον τὸ Φροβελιανὸν σύστημα.

Ἐν τούτοις, ὡς πᾶσα ἀλήθεια καὶ πᾶν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὠφέλιμον, καὶ αὐτὴ ἡ ἐν τῷ Φροβελιανῷ συστημῇ ἀλήθεια θέλει θριαμβεῦσαι· ἤδη δ' ἐπλήθε το πλῆρωμα τοῦ χρόνου καὶ κατέστη ἐπισοφιστὴ ἡ ἀνάγκη τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν παιδαγωγικῶν συστημάτων. Ἄλλ' ὡς καὶ αὐτοῖς ὁ Φρόβελ ἤρρισε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματός του ἀπὸ τῶν νηπιακῶν κήπων, προτίθεμαι ἐντύπωσιν καὶ διεγείρουσι τὴν ἐπιτέλῃν τοῦτο καὶ εἰς τὰ λοιπὰ σχολεῖα, οὕτω καὶ κατὰ τὴν παραδοχὴν καὶ διάδοσιν τοῦ συστήματος αὐτοῦ πρώτῃ παρατίθεται ἡ ἀνάγκη τῆς μεταρρυθμῆς τῶν νηπιαγωγείων εἰς νηπιακοὺς κήπους, οἵτινες ἀρθώσονται καὶ μετὰ προδήλου ἐπιτυχίας ἐξηπλώθησαν ἤδη κατ' ὅλην τὴν Γερμανίαν, καὶ εἰσῆχθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη εἰς τὸ Βέλγιον, τὴν Αὐστρίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς ἠνωμένας Πολιτείας, τελευταῖον δὲ καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἐν Αὐστρίᾳ δὲ, ὅπου ἡ ἐκπαιδεύσις νῦν γιγαντιαίως προαίτει, προσέθεσαν ἤδη εἰς τὴν ἰδέαν τὸν Φροβελιανὸν συστηματος καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα διὰ τῆς εἰς ταῦτα προσαρτήσεως ἐργαστηρίων βιοτεχνικῶν, κήπων πρὸς καλλιέργειαν, ἀγρῶν κ. τ. λ., περὶ ὧν ἐγράφη κάλλιστα καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Βιέννῃ Γυμνασίου καθηγητῆς Erasmus Schwab (Der Schulgarten 1876).

Ἐκ πάντων τούτων ὀρμητικῶν καὶ ζωηρῶς ποθοῦσα νὰ συντελέσω τὸ κατ' ἐμὲ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν δυναμένων νὰ ἐπιφέρουσι τὴν ἀσφαλεστάτην ἀναγέννησιν τοῦ παρ' ἡμῖν ἐν πολλοῖς ἔτι καθυστεροῦντος παιδαγωγικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἐφοδιάσθη κατὰ τὴν ἐν Δρέσδῃ διαμονήν μου (τῷ 1878-1879) διὰ τῶν γνώσεων καὶ τῆς πείρας, τῶν μελλόντων νὰ μοὶ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Εὐτυχιστὰν βεβαίως ἐθεώρησα ἐμαυτὴν, ὅταν ἐγνώρισα αὐτόθι τὴν παντὸς θαυμασμόν καὶ ἐπαίνον ὑπερέταρον μαθητῆσαν τοῦ Φρόβελ, τὴν σεβασμίαν ἐδόμοχοντοῦτιδα κόμητρίαν Berta v. Marenholtz-Billow, ἧτις ὡς γενναῖος ὑπέρμαχος τῶν ἰδῶν τῶν διδασκάλου τῆς οὐ μόνον διὰ τῶν σπουδαίων καὶ ἀξιολόγων συγγραμμάτων τῆς¹ συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ διευκρινήσῃ αὐτὸ τὸ Φροβε-

(1) Τὰ συγγράμματα τῆς κόμητρίας Marenholtz εἶνε: Ὁ νηπιακὸς κήπος ὡς πρῶτον ἐργαστήριον τοῦ παιδιοῦ. — Ἡ ἐργασία καὶ ἡ νέα κατὰ Φρόβελ παι-

λιανόν σύστημα, αλλά και διά θυσιών παντός είδους έδρουσ τόν έν Δρέσδη Φροβελιανόν σύλλογον, ού και προσδρεύει, και έκ του διδασκαλείου του όποιου κατ' έτος Ικανάς δραστηριότητας και άριστα παρεσκευασμένας νηπιαγωγούς, τας λεγομένας «κηπουράς τών νηπίων» (Kindergärtnerinnen), άπανταχού προς διάδοσιν του Φροβελιανού συστήματος άποπέλλει. Έν τώ διδασκαλείω τούτω εξακολουθεί νά διδάσκη ή ίδια την του Φροβελιανού συστήματος θεωρίαν μετά δυνάμεις και ζωηρότητος, δι' ών έμπράκτως άποδεικνύει τούς άκροατάς αύτης, ότι όντως δέν γράσκει ή πνεύματι και άληθεία άναπτυχθείσα και καταβιώτασα ψυχή.

Τοιαύτη είνε ή κόμησσα Margenholtz, ή πολλά έτη της ζωής της δαπανήσασα εις περιουσίας και πολυειδεΐς θυσίας προς διάδοσιν τών Φροβελιανών ιδεών εις τε την Γερμανίαν, τό Βέλγιον και την Ιταλίαν, όπου ή ίδια έδρουσε τούς πρώτους νηπιακούς κήπους. Φυσικώτατον λοιπόν ήτο νά κατασταθί ένθους έκ χαράς, όταν ήκουσον ότι έπιθυμούν νά διδαχθώ τά του Φροβελιανού συστήματος, όπως διαδώσω αυτό, ει δυνατόν, έν Ελλάδι: έλπικετο δέ μόνον ότι τό γήρας της δέν τή επέτρεπε νά έλθη νά με συνδράμη εις τό έργον μου. Προς άναπαύρωσιν δέ τούτου έβουίασα πολλάς έκ τών πολυτίμων ώρών της, όπως μοί μεταδώσῃ ο,τι έθεώρη άφικνον εις τήν έπιτυχίαν του σκοπού μου. Όθεν και μετά θεομού αισθήματος ευγνωμοσύνης, άμα δέ και άληθούς ολίψεως, άπεχωρίσθην της ευγενούς ταύτης και έναέρτου γυναικός, ήτις ένίσχυσε σπουδαίως και τας περι άληθούς άνοψώσεως της γυναικός ιδέας μου. — Εφοδιασθέντα λοιπόν διά τών θεσaurών τούτων, και λαβούσα μετ' έμού, προς τ' άπαιτούμενα Φροβελιανά όλικά, και μίαν έκ τών Ικανών του συλλόγου νηπιαγών, έβησθα ένταύθα μετά δεκατετράμηνον άπουσίαν πλήρους έπίπιδων, αλλά και μετ' Ικανής ύπομονής, διότι προς εξασφάλισιν της έπιτυχίας του σκοπούμένου, και έν γνώσει τών πολυειδών δυσχερειών, ως βεβαίως ήθελα άπαντήσει, αρχήθεν υπελόγησα ότι άητείτο τριετές διάστημα προς πλήρη είσαγωγήν του Φροβελιανού συστήματος, όπερ προετίθημν νά εισάξω εις τό νηπιαγωγείον του Παρνεναγωγείου μου, ως και βαθμηδόν εις άπαντα τά τμήματα του προκαταρκτικού και άπάσας τας τάξεις του έλληνικού σχολείου.

Ήδη παρήλθε τό πρώτον έτος της προς τόν σκοπόν τούτων εργασιών ήμών. Τό μηχανικόν μέρος του συστήματος λειτουργεί ήδη έν πλήρη εφαρμογή, χωρίς εις την πρόθυμον και νοήμονα συνδρομήν των περι έμέ Ικανών βοηθών μου, ών τινες μάλιστα κατενόησαν έν βραχυτάτω χρονικώ διαστήματι τό πνεύμα της μεθόδου. Αλλά βεβαίως και χάρις εις τήν πρόθυμον άρωγήν του κυρίου Αλ. Κατακουζηνού, όστις λίαν έπιτυχώς έξελλήνισε τά εις τας Φροβελιανές άσκήσεις και τά παίγνια άφικντα άσματα. Νυν κατά τό δεύτερον έτος προσέλαβον και άλλας Ικανάς βοηθούς, έλπίζω δ' ότι θέλωμεν προθί ένι μάλλον, τείνουσαι βαθμηδόν εις τό νά έμψυχώσωμεν τας άσκήσεις και τας εργασίας τών τέκνων δι' αύτης της αυτοθόμου άναπτύξεως τών δυνάμεων αυτών εις εξέγερσιν της άτομικότητός των, κατά τας άπαιτήσεις της Φροβελιανής ιδέας. Εί και προς πλήρη εφαρμογήν ταύτης υπολείπεται νά ξελληνισθώσιν, έν όχι άκόμη τά συγγράμματα του Φροβέλ, τούλάχιστον τά εύληπτότερα τούτων της κομητήσας Margenholtz - Bülow, ως και ό οδηγός της Φροβελιανής μεθόδου χάριν πληρεστέρας όδηγίας τών διδασκαλισών. Του τελευταίου τούτου έργου επεχείρησα ήδη την μετάφρασιν μετά της βιογραφίας του Φροβέλ και της εις τόν όδηγον τούτον υπό της κομητήσας Margenholtz τῷ 1874 έν Βρυξέλλαις γραφείσας είσαγωγής. Διά της δημοσιεύσεως τούτων άποβόσκω εις την διάδοσιν ειδήσεων των περι αυτού του Φροβέλ, περι του όποιου Ικανών ήδη άπανταχού γίνεται λόγος, ένεκα της εξαπλώσεως του συστήματος του. Προς τούτους δ' έλπίζω νά συντελέσω δι' αυτών και εις πληροτέραν κατανοήσιν τών πλεονεκτημάτων του Φροβελιανού συστήματος.

δ'αγωγή» — «Αναμνήσεις περι Φρειδερίκου Φρόβελ». — «Ο παΐς και ή φύσις αυτού, εις συμπλήρωσιν της Φροβελιανής παιδαγωγικής». — «Ανάλεκτα προς κατάληψιν της Φροβελιανής ιδέας». — «Der Kindergarten des Kindes erste Werkstätten». — Dresden, 1878. — Die Arbeit und die neue Erziehung nach Froebels Methoden. Kassel und Göttingen, 1875. «Erinnerungen an Friedrich Froebel», Kassel, 1876. — «Das Kind und sein Wesen, zum Verständniss der Froebelschen Erziehungsllehre», Kassel, 1878. Gesammelte Beiträge zum Verständniss der Froebelschen Erziehungsideen, Kassel, 1877.

Εγθε μετ' ού πολύ αι νηπιαγωγίμας διά της είσαγωγής της Φροβελιανής μεθόδου εις τό δημοτικά σχολεία νά χρησιμεύσωσι προς έμφύχωσιν της παιδαγωγήσεως τών τέκνων του λαού, εις ά τά πλεονεκτήματα της Φροβελιανής μεθόδου είνε άφικντότατα.

Εγθε τέλος νά μη βραδύνη ή εποχή, καθ' ήν ή άπανταχού της τότε μεζονος Ελλάδος διάδοσις της Φροβελιανής μεθόδου θέλει συντελέσει εις τό νά επαναφέρη τό έθνος μας εις την τών πατέρων ήμών άνδρείαν και φιλοπατριαν και την τών προγόνων ήμών εύκλειαν.

Έν Αθήναις, τῷ 1 Δεκεμβρίου 1880. ΑΓ. Α. ΑΛΕΚΣΑΝΔΡΙΔΟΥ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Επιστήμη. Καλλιτεχνία.

Διά τών έν Όλυμπία ενεργουμένων άνασκαφών άνεκαλύφθησαν μέχρι τούδε λίαν ένδιαφέροντα άντικείμενα, μεταξύ των όποιων πολλά του έσωτερικού διακόσμου του ναού του Όλυμπίου Διός άνεκαλύφθη όμοίως τεμάχιον άγάλματος του Θεσείως άνηκον εις την δυτικήν μετόπην.

— Άνασκαφαί γίνονται από τινων μηνών έν τῷ αρχαίῳ Συβαρίδι, ών τά άποτελέσματα ύπήρξαν κατά καιρούς πλουσιώτατα. Αγγέλλεται νυν έκ νέου ότι εδρήθησαν αύτόθι τρεις πινακίδες έκ χρυσού διαφόρων διαστάσεων μετ' επιγραφών έλληνικών. Καταβείθεσιν έν τῷ έθνικῷ μουσείῳ της Νεαπόλεως εξητάσθησαν ύπό του καθηγητού κ. Κομπαρέτη, όστις υποθέτει ότι εΐσιν ύμνοι σχέσιν έχοντες προς την μετά θάνατον κατάστασιν της ψυχής. Υπόθεσιν έχουσι τό δόγμα των Όρφικών μυστηρίων, φαίνεται δ' ότι άπετέλουν μέρος της ίεράς βίβλου των μεμνημένων εις τό μυστήρια ταύτα, άτινα, έν μεγάλη ύπολήψει όντα έν Αθήναις κατά τούς τελευταίους της έλευθερίας αύτης χρόνους, τάχιστα διεδόθησαν κατ' αρχάς μεν εις την Μεγάλην Ελλάδα, είτα εις Έτρουριαν, και τέλος εις Ρώμην, έν η δραστηριώς και άυστηρώς κατεπολεμήθησαν ύπό της κυβερνήσεως.

BIBLIA

2272. Έστία. Έκδόσις κατά κυριακήν. Έτος Ε'. Τόμος Ι', 14 Δεκεμβρίου 1880. Αριθ. 259 (207). Λεπτά 20. Αθήνησι, γραφείον της «Έστίας», όδός Σταδίου, άρ. 6, 4^ο, σελ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγίς του Θεσβούλου Ζαίτη ως «ετακτού άπεσταλμένου της Κυβερνήσεως κατά τας Ιονίους νήσους». — Αί τελευταίαι έντολαι του Θρ. Ζαίτη — Κωνσταντινούπολις. (Έκ τών του Έδμόνδου δέ Άμικς. Μετάφρασις έκ του Ιταλικού της δεκάτης εκδόσεως ύπό ***). — Οι μάρτυρες της επιστήμης. (Έκ τών του Gaston Tissandier. Μετάφρασις Έλζίης Σ. Σούστου). — Έν άπόγνωμα εις την Βιστόρην. — Σκέψεις. — Δάνειον πνεύμα. — Έντυπώσεσις. — Αληθείαι. — Σημειώσεσις. — Μία συμβουλή καθ' έβδομάδα.

2273. Περι χημικής συνθέσεως και της τεχνικής των άλκαλοειδών παρασκευής. Πραγματεΐς επί όρηγείας της φαρμακευτικής χημείας ύπό Αναστασίου Κ. Δαμδέργη, διδάκτορος της φιλοσοφίας και πτυχιούχου της φαρμακευτικής Έν Αθήναις, έκ του τυπογραφείου Άδελφών Περρῆ, επί της πλατείας του Πανεπιστημίου. 1880. 8^ο, σελ. 69.

2274. Νικολάου Ίγγλέση — Ποικίλη Βιβλιοθήκη. Τεύχος πρώτον—στιχουργήματα. Αθήνησι, έκ του τυπογραφείου «Κορίνθιος», πλατεία Όμοιοίας, 1880. 8^ο, σελ. 32. Τιμάται λπ. 75.

2275. Καταστατικόν της Γενικής Παιδαγωγικής Τραπέζης της Ελλάδος μετά τών γενομένων τροποποιήσεων διά τών από 23 Φεβρουαρίου 1874, 19 Φεβρουαρίου 1876, 5 Απριλίου 1877, 30 Απριλίου 1878 και 25 Σεπτεμβρίου 1880 βασιλικών διαταγμάτων κτλ. Έν Αθήναις. Έκ του τυπογραφείου Άδελφών Περρῆ, επί της πλατείας του Πανεπιστημίου, 1880. 8^ο, σελ. 52.

2276. Διδασκαλία περι της ύπηρετήσεως και συντηρήσεως των πυροβόλων. Έκ του ύπουργείου των στρατιωτικών. Έν Αθήναις, έκ του τυπογραφείου Άδελφών Περρῆ, επί της πλατείας του Πανεπιστημίου. 1880. 16^ο, σελ. 82.

2277. Κανονισμός περι της βόλης του πεδινού πυροβολικού. Έκ του ύπουργείου των στρατιωτικών. Έν Αθήναις, έκ του τυπογραφείου Άδελφών Περρῆ, επί της πλατείας του Πανεπιστημίου. 1880. 16^ο, σελ. 22.